

L 15 Wiedersehensfreude

A: „Quae¹ est causa itineris vestri, Domiti?“

D: „Causa itineris nostri, Aufidi, est gravis.

Cognovimus puellam nomine Flaviam inter servas tuas esse.

Civis Romana est neque serva esse debet.

Ego pro patre – procurator² est in Creta – Flaviam una cum Galla serva redimere³ cogito.“

Aufidius diu verba Domitii secum cogitat.

Tandem se facilem praebet, haud acrem: Unum e servis puellas arcessere iubet.

Post breve tempus intrant.

Flavia Quintum Domitiumque videt, consistit, lacrimas vix tenet.

Tum: „Quam felix sum!“, et in complexum⁴ amici currit:

Se liberam esse, labores suos finitos⁵ esse scit.

Galla autem maesta stat, nam sortem suam ignorat.

Subito Aufidius: „Bene, Domiti! Puellas tibi cedo.“

Tum: „Hunc diem celebremus⁶!

Hodie grex⁷ Atheniensis in villa fratris mei
pantomimum⁸ de iudicio Paridis agit.

Venite mecum!“

Mox omnes spectaculum spectant.

Iuno, Minerva, Venus pretium formae sibi vindicant.

Iuppiter Paridem iuvenem iudicare iubet.

Deae animum iuvenis donis sibi conciliare student:

Iuno regnum omnium terrarum promittit, Minerva sapientiam,

Venus Helenam, formosissimam⁹ omnium mortalium.

Paris Venerem formosissimam⁹ dearum esse iudicat.

Quintus oculos vertit in amicam – Flavia ridet.

1) **quae**: was 2) **prōcūrātor, -ōris** m: Verwalter, Statthalter 3) **redimere**: freikaufen 4) **complexus** (Akk. Sg. **complexum**): Umarmung, Arme 5) **fīnitus, -a, - um**: beendet 6) **hunc diem celebrēmus**: lasst uns diesen Tag feiern! 7) **grex, gregis** m: Schauspieltruppe 8) **pantomīmus, -ī m**: Pantomime (*Schauspiel ohne Worte*) 9) **fōrmōsissimam**: die schönste